

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914215708
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914215708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci mal. H. I. C.. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dieťaťa matky B. I. C.. XX.X.XXXX bývajúcej na ul. Y.. I. XXXX/XX A. D.e na návrh K. M. nar. XX.X.XXXX S. C. P.. Y.. I. XXXX/XX A. D.e v konaní o zrušenie ústavnej starostlivosti a o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 12.1.2015 č.k. 16P 302/2014-21 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletým H. I. C.. X.X.XXXX nariadenú rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 10.9.2014 č.k. 8P/178/2014-22 a zveril ho do náhradnej osobnej starostlivosti K. M. - O. B., ktorej uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, zastupovať ho a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Matke maloletého uložil povinnosť prispievať na jeho výživu sumou rovnajúcou sa 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, počnúc právoplatnosťou rozsudku. O návrhu starej matky maloletého rozhodol podľa §-u 53 ods. 3, §-u 45 ods. 1,3,4,6,8, §-u 62 ods. 1,2,3 Zákona o rodine a §-u 157 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá uviedla, že nesúhlasí so zverením maloletého do starostlivosti starej matky, pretože táto sa stará o svojho imobilného manžela a nie je schopná postarať sa o maloletého H.. Konštatovala, že okrem neho má 7 maloletých detí, o ktoré sa chce tiež osobne starať, pretože je zdravá a mladá, v dôsledku čoho je schopná náležite sa o svoje deti postarať. Zdôraznila, že nikdy nesúhlasila s tým, aby maloleté deti boli zverené do náhradnej starostlivosti ich starej matky.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156

ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že rodičia maloletého napriek hrozbe trestu odňatia slobody sa žiadnym spôsobom nepričinili o zlepšenie životných a výchovných podmienok svojich maloletých detí a s prihliadnutím na nevhodnosť prostredia, v ktorom deti žili, si osvojili nevhodné návyky a nesprávne vzory správania v rozpore s ich záujmom tak, ako to vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28.4.2015 č.k. 8CoP 432/2014-51, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trebišov z 30.6.2014 č.k. 8P 71/2014-31, na základe ktorého bol maloletý H. a jeho súrodenci H., A., W., H., A., I. a W. umiestnené v ústave v dôsledku nariadenia ich ústavnej starostlivosti. Odvolací súd poznamenáva, že iba deklarovaná skutočnosť matkou, že sa chce o svoje deti osobne starať, nemôže byť sama o sebe dôvodom pre zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti. Odvolací súd podľa §-u 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia dodáva, že náhradná osobná starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou a zákon preferuje náhradnú starostlivosť, preto je súd povinný skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti napr. druhému rodičovi, starým rodičom, či iným príbuzným alebo blízkym osobám. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už ju budú uskutočňovať verejné alebo súkromné zariadenia sociálnej starostlivosti, súdy, správne alebo zákonodarné orgány. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa ako aj v iných právnych predpisoch. Pretože súd prvého stupňa v súlade s vyššie uvedenými úvahami a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva zrušil ústavnú starostlivosť maloletého a zveril ho do osobnej starostlivosti starej matky, ktorá sa o neho od januára 2005 riadne stará a tiež zákonne určil výživné pre maloletého, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a pretože sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením v svojom odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti ho doplnil o ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.